

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประชากรในประเทศไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนา ทำไร่ ทำสวน เดี๋ยงสัตว์ ซึ่งการประกอบอาชีพทางด้านการเกษตรนี้มีรายได้ไม่แน่นอน และมีค่าใช้จ่ายในการลงทุน เป็นจำนวนมาก ทั้งค่าปุ๋ยเคมี ค่าข้าวกำจัดวัชพืช ค่าจ้างรถเก็บข้าว ค่าอาหารสัตว์ ฯลฯ และทำให้รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย และมีปัญหาหนี้สิน รัฐบาลจึงได้มีแนวทางที่จะแก้ไขปัญหานี้ หลากหลายชนิด ให้กับเกษตรกร อันเห็นได้จากการดำเนินโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อให้เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนสำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาอาชีพ สร้างงานสร้างรายได้ และบรรเทาหนี้ซึ่งเป็นเรื่องค่อนข้างชุมชน เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับราษฎร์ แล้วเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนทั่วประเทศ แต่เงินทุนดังกล่าวมีข้อจำกัด ไม่สามารถกระจายได้ทั่วถึงทุกคน จึงได้มีนโยบายโครงการหนึ่งดำเนินการนั่นคือผู้มีผลิตภัณฑ์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นสร้างชุมชนให้เข้มแข็งเพื่อพัฒนาอย่างได้ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างงาน สร้างอาชีพ และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น โดยการนำทรัพยากรถูกปัญญาท้องถิ่น มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ และการบริการที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดรายได้สู่ชุมชน

วิสาหกิจชุมชน เป็นนโยบายของรัฐบาล ซึ่งมีแนวคิดว่า ปัญหาของประเทศไทยในการพัฒนา ประชาชนมีหนี้สินเพิ่มขึ้น สามารถแก้ไขได้ด้วยการที่ประชาชนรู้จักนำสินทรัพย์ที่มีอยู่ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้น สามารถตอบจัดปัญหาความยากจน เป็นการสร้างรายได้และอาชีพที่ยั่งยืน ความคาดหวังที่มีต่อวิสาหกิจชุมชน ก็คือ คนในทุกชุมชนมองเห็นค่าในสินทรัพย์ของตนเอง และชุมชน สามารถทำให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นและนำมาเป็นปัจจัยสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน สินทรัพย์ที่มีอยู่ไม่ได้หมายถึงเงินทองเท่านั้น แต่หมายถึงความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ทักษะฝีมือ วิถีชีวิต วัสดุความธรรมชาติของชุมชน เพราะเป็นสิ่งที่ได้สร้างสะสมและสีบทอคต่อๆ กันมาเป็นหมับดีของคนในชุมชนทุกคน (เสรี พงศ์พิช และวิชิต นันทาสุวรรณ. 2545 : 32)

วิสาหกิจชุมชน หมายถึง การประกอบกิจการของคณะบุคคลในชุมชน เกี่ยวกับการผลิตสินค้าหรือบริการ เพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพัฒนาของชุมชน การดำเนินการดังกล่าว สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลปัจจุบัน ที่มุ่งให้เกิดกระบวนการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็ง ที่ดี ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างงาน สร้างรายได้ ด้วยการนำทรัพยากรและ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ซึ่งการที่จะดำเนินการให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องอาศัยการบริหารจัดการที่ดี กิจกรรม การแปรรูปผลผลิตการเกษตรของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร เป็นรูปแบบหนึ่งของการประกอบการ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มและสมาชิก ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางวิสาหกิจชุมชน
(กรมส่งเสริมการเกษตร. 2557 : ออนไลน์)

หลักการดังกล่าวข้างต้น ประชาชนในหมู่บ้านโนนศิลา ตำบลลอดลุงเหล็ก อำเภอเมือง บุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้มีแนวคิดที่จะสร้างผลิตภัณฑ์ของชุมชนขึ้น โดยถ่ายทอดภูมิปัญญา พื้นบ้าน ด้านการปลูกหม่อน เลี้ยงไก่母 ผ้า จากบรรพบุรุษสู่ลูกหลาน ในปี พ.ศ. 2542 ได้มี การรวมตัวและการจัดตั้งกลุ่ม ได้เชื่อว่า กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโนนศิลา ผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไก่ ทอกผ้าไก่ มีการลงทุน การออม การรับฝ่าเงิน เดิมมีสมาชิก 9 คน ปัจจุบันเพิ่มอีก 26 คน รวมเป็น 35 คน และปัจจุบันได้มีการแยกเปลี่ยนเรียนรู้และการคิดค้นออกแบบลายผ้าต่าง ๆ ทำให้กลุ่มนี้มีความเข้มแข็ง ในปี 2548 กลุ่มได้ขอจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชน โดยใช้เชื่อว่า กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าไก่หม่อนโนนศิลา และได้ดำเนินกิจการต่อเนื่อง จนถึงปัจจุบัน รวมทั้งสมาชิกทั้งสิ้น 35 คน ครัวเรือน รวมทั้งกลุ่มยังได้รับการสนับสนุนจาก องค์กรบริหารส่วนตำบลลอดลุงเหล็ก สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานสหกรณ์จังหวัด บุรีรัมย์ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์ และสำนักงานตรวจสอบบัญชีสหกรณ์บุรีรัมย์ มีการอกร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในสถานที่ต่าง ๆ เช่น งานแสดงสินค้า (OTOP) งานประจำปี ของจังหวัด และมีสมาชิกในกลุ่มรับผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายที่กรุงเทพฯ แต่การดำเนินงานของกลุ่ม ที่ยังมีปัญหาในด้านการบริหารจัดการกลุ่มด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการบริหารจัดการ ด้านการผลิต ด้านการตลาด และด้านการบริหารการเงิน ที่จะต้องใช้ในการสร้างผลิตภัณฑ์ การหาช่องทาง การจัดจำหน่าย การคิดค้นพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่และคิดค้นลายผ้าขึ้นใหม่ เพื่อให้เกิด ความหลากหลายเพื่อเป็นตัวเลือกของผู้บริโภค (สำนักงานตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ที่ 3. 2556 : ออนไลน์)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะประชาชนผู้มีส่วนร่วม ในการอุปโภคผลิตภัณฑ์ดังกล่าว จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้าน เกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าไก่หม่อนโนนศิลา ตำบลลอดลุงเหล็ก อำเภอเมืองบุรีรัมย์ ซึ่งได้ นำเอาการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านการผลิต ด้านการตลาด และด้านการบริหารการเงิน เพื่อเป็น สารสนเทศในการปรับปรุงการดำเนินงานของกลุ่มให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

- เพื่อศึกษาการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นบ้านโนนศิลา ตำบลลอดสูงเหล็ก อําเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
- เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ที่จะได้นำเสนอต่อ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นบ้านโนนศิลา ตำบลลอดสูงเหล็ก อําเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและการวางแผนเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการบริหารจัดการให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

ความสำคัญของการวิจัย

- ทำให้ทราบถึงการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นบ้านโนนศิลา ตำบลลอดสูงเหล็ก อําเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
- เป็นสารสนเทศในการนำไปใช้พัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานของ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นบ้านโนนศิลา ตำบลลอดสูงเหล็ก อําเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นบ้านโนนศิลา ตำบลลอดสูงเหล็ก อําเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยบูรณาการพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 (2548 : 12) จำนวน 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการจัดการ

1.2 ด้านการผลิต

1.3 ด้านการตลาด

1.4 ด้านการบริหารการเงิน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรและวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นบ้านโนนศิลา ตำบลลอดสูงเหล็ก อําเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 35 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง เมื่อจากการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบ普查 โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย 2 ประเภท คือ แบบสอบถาม และเทคนิคการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ดังนี้

2.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชนทอผ้าใหม่บ้านโนนศิลา ตำบลลอดลุงเหล็ก อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 35 คน

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ใช้ลือแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดโควตา (Quota) จำนวน 10 คน ประกอบด้วย ประธาน จำนวน 1 คน คณะกรรมการ จำนวน 3 คน และสมาชิกกลุ่ม จำนวน 6 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เทคนิคในการสัมภาษณ์ ทั้งสิ้น 10 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ การศึกษาการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าใหม่บ้านโนนศิลา ตำบลลอดลุงเหล็ก อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าใหม่บ้านโนนศิลา ตำบลลอดลุงเหล็ก อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้เข้าใจความหมายศัพท์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ซึ่งให้นิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

1. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร หมายถึง บุคคลผู้ประกอบอาชีพแต่ละประเภทเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำไร่ ทำสวน เสียงสัตว์ ประมง อื่น ๆ ที่รวมกลุ่มกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ขายเหลือซึ่งกันและกันในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อาจร่วมกันจัดตั้งเป็นกลุ่มทอผ้า กลุ่มเสียงสัตว์น้ำ กลุ่มเสียงสัตว์นก ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยกลุ่มเกษตร พ.ศ. 2547

2. วิสาหกิจชุมชน หมายถึง กิจการของชุมชนเกี่ยวกับการผลิตสินค้า การให้บริการ หรือการอื่น ๆ ที่ดำเนินการ โดยคณะกรรมการที่มีความผูกพัน มีวิธีชีวิตร่วมกันและรวมตัวกันประกอบ กิจการดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลในรูปแบบใดหรือไม่เป็นนิติบุคคล เพื่อสร้างรายได้และ เพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัวชุมชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

3. การดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าใหม่ หมายถึง การดำเนินงาน การวางแผน และการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าใหม่บ้านโนนศิลา ตำบลลอดลุงเหล็ก อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 4 ด้าน คือ

3.1 การดำเนินงานด้านการจัดการ หมายถึง การมอบหมายหน้าที่และกำหนดความรับผิดชอบอย่างเหมาะสม การวางแผนการดำเนินงานล่วงหน้า การพิจารณาค่าตอบแทน สมาชิกอย่างเหมาะสม การดำเนินงานของคณะกรรมการที่มีความโปร่งใส ทุ่มเทในการทำงาน

3.2 การดำเนินงานด้านการผลิต หมายถึง การสำรวจวัตถุดิบไว้รองรับจำนวน การผลิตอย่างเพียงพอ การควบคุมตรวจสอบการผลิตที่มีประสิทธิภาพ จัดหาวัตถุดิบมีคุณภาพ กระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐาน การผลิตทึบห่อบรรจุภัณฑ์สวยงาม การพัฒนาเปลี่ยนแปลงรูปแบบของสินค้าและผลิตภัณฑ์

3.3 การดำเนินงานด้านการตลาด หมายถึง การกำหนดราคาสินค้าที่เหมาะสม การโฆษณาส่งเสริมการขายสินค้า แหล่งจำหน่ายสินค้าที่เพียงพอ การผลิตสินค้าตรงตามความต้องการของตลาด การปรับปรุงราคาสินค้าเป็นไปตามกลไกของตลาด

3.4 การดำเนินงานด้านการบริหารการเงิน หมายถึง การที่กลุ่มมีการเงินทุนสำรองเพียงพอ ความชำนาญในการบริหารเงิน ระบบบด็ิตตามหนี้สินค้างชำระที่มีประสิทธิภาพ การจัดทำระบบข้อมูลบัญชี และการตรวจสอบระบบบัญชีเงินทุน

4. ประธานกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าไหม หมายถึง บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่มฯ ให้เป็นประธานกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าไหมบ้านโนนศิลา ตามระเบียบกลุ่มฯ ในปี 2548 เพื่อทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการบริหารกลุ่มแม่บ้านและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าไหมบ้านโนนศิลา

5. คณะกรรมการกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าไหม หมายถึง บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกกลุ่มฯ ให้เป็นคณะกรรมการกลุ่มแม่บ้านและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าไหมบ้านโนนศิลาตามระเบียบกลุ่มฯ ในปี 2548 จำนวน 12 คน เพื่อทำหน้าที่บริหารงานของกลุ่มแม่บ้านและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าไหมบ้านโนนศิลา

6. สมาชิกกลุ่มแม่บ้านและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าไหม หมายถึง บุคคลที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าไหมบ้านโนนศิลา ประกอบด้วย ประธานกลุ่ม คณะกรรมการกลุ่ม และสมาชิกกลุ่ม โดยมีคุณสมบัติเป็นไปตามเงื่อนไขข้อบังคับของกลุ่มฯ และเป็นไปตามระเบียบกลุ่มแม่บ้านและวิสาหกิจชุมชนทอผ้าไหมบ้านโนนศิลา พ.ศ. 2548